

Při veřejném ústním líčení pokusil se zástupce žal. úřadu ještě o to, opřítí nař. rozhodnutí o branný zákon z 19. března 1920 č. 193 Sb. Leč i tu marně. Branný zákon nabyl dle svého § 68 účinnosti dnem svého vyhlášení, t. j. dnem 9. dubna 1920. Nemohl tedy jím být zrušen jakýkoli starší zákon již dnem 1. ledna 1920, jak to nař. rozhodnutí vyřklo o služební knize B-14.

Z toho jest vidno, že služební kniha B-14 dne 1. ledna 1920 nebyla zrušena zákonem, kterým, jak již bylo dovozeno, se tak jedině pravoplatně mohlo státi, a jest proto irrelevantní, že ji i cit. výnosy mnohdy prohlašují za zrušenu. Proto jeví se nař. rozhodnutí, které se zakládá jedině na úvaze, že řečeného dne služební kniha B-14 byla zrušena, nezákonným a bylo je dle § 7 zák. z 22. října 1875 ř. z. č. 36 ex 1876 zrušiti.

Námítkou, kterou vznesl zástupce žal. úřadu při veřejném ústním líčení, že stížnost je nedůvodná, protože st-l nevyhověl předpokladům, které dle služební knihy B-14 jsou podmínkou pro přiznání odbytného, ježto nesloužil 6 let v čs. vojsku, neměl soud příčiny se zabývat, protože o této věci, t. j. o tom, zda v osobě st-lově ony předpoklady jsou splněny čili nic, žal. úřad vůbec nerozhodl.

Č. 2531.

Policie požární. — Živnostenská policie: * Opatření na ochranu veřejných zájmů bezpečnosti požární v živnostenských provozovnách, potřebná v důsledku provozování živnosti, spadají výlučně do kompetence úřadu živnostenského.

(Nález ze dne 22. června 1923 č. 10.710).

Věc: Kristýna Š. v Praze (adv. Dr. Rich. Popel z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran stavebních úprav výroby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lce, která v najatých místnostech v domě čp. — v Praze provozuje po živnostensku výrobu a obchod s lihovinami, bylo výměrem magistrátu z 18. února 1922 vzhledem k tomu, že úředními prohlídkami zjištěny tam různé požární závady, podle § 5 řádu policie požární nařízeno, aby v závodě provedla řádu bezpečnostních opatření a úprav. Rekurs st-lkou do výměru toho podaný zamítnut byl rozhodnutím stavebního sboru ústřední správní komise pražské s odůvodněním, že majitelka živnosti, majíc živnostensko-právní povolení k výrobě lihovin a likérů na studené cestě, rozšířila živnost provozovanou původně v malém rozsahu tím způsobem, že neobmezuje se pouze na výrobu na studené cestě, má zásobu až 6 hl líhu, s nímž se provádí manipulace na dvoře, a místnosti manipulační ve sklepě tak, jak jsou nyní zařízeny a opatřeny, potřebám bezpečnostním naprosto nevyhovují. Rozhodnutí toto bylo nař. rozhodnutím z důvodů jeho potvrzeno.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Podle obsahu spisů je nesporno, že místnosti, v nichž bezpečnostní úpravy a opatření st-lce uložené mají býti provedeny, jsou živnosten-

skou provozovnou, v níž st-lka provozuje po živnostensku výrobu a prodej lihovin. Jak z výměru magistrátu tak i z důvodů II. instance, přejatých také v nař. rozhodnutí, je patrné, že všechny tyto úpravy a opatření jsou v souvislosti s provozováním živnosti st-lčiny a že byly jí uloženy právě vzhledem na to, že dosavadní provoz změnila a rozšířila. Výměr magistrátu, nař. rozhodnutím potvrzený, ukládá tedy st-lce, aby z ohledů bezpečnosti před ohněm učinila určitá opatření při provozu své živnosti a provedla určité úpravy své živnostenské provozovny, jak se jeví nutnými vzhledem k změněnému způsobu a rozsahu provozu živnosti.

Podle § 25 a násl. živn. ř. je při všech živnostech, při nichž používá se určitých tam uvedených strojů a zařízení, nebo které jsou způsobitelné ohrožovat sousedstvo, potřebí schválení provozovny, jež přísluší podle IX. hlavy živn. řádu výhradně úřadu politickému jako úřadu živnostenskému. Podle § 32 živn. řádu je tento živn. úřad zejména také povolán, aby, byl-li změněn způsob výroby nebo provoz živnosti rozšířen, rozhodl o přípustnosti takových opatření s ohledem na účinky jich pro sousedstvo a obec vůbec. Z předpisů těchto je patrné, že zákon policejní ochranu všech veřejných zájmů, pokud ohrožení jich má svůj původ v provozu živnosti resp. v zařízení provozovny, svěřuje výhradně úřadům živnostenským, a že zejména také tyto úřady jsou povolány, aby rozhodly, jakých bezpečnostních opatření třeba, nastane-li v provozu živnosti změna.

Obec je ovšem oprávněna ve vlastním oboru působnosti vykonávat také policii požární (§ 28 ob. zřiz. čes., § 81 odst. 1. Pražského statutu a zák. z 25. května 1876 z. z. č. 45), ale jen v mezích zákonných, a tedy jenom potud, pokud speciálními předpisy zákonnými výkon její není svěřen jiným orgánům veřejné správy. Takovým předpisem omezujícím působnost obce jsou však právě uvedená ustanovení řádu živnostenského, jež policejní ochranu všech veřejných zájmů, čítajíc v to i zájem bezpečnosti před ohněm, pokud jde o živnost. provozovny, soustřeďují v kompetenci úřadu živnostenského.

V Praze je k výkonu policie živnostenské příslušným v první stolici také sice magistrát, ale jenom jako úřad živnostenský. V daném případě opatření magistrátu z 18. února 1922 neopíralo se však o ustanovení řádu živnostenského, nýbrž o § 5 řádu policie požární, a bylo tedy zřejmě vydáno magistrátem jako orgánem vykonávajícím místní policii po rozumu §u 143 ob. statutu Pražského. Ježto šlo o opatření živnostensko-policejní, vyhrazené po zákonu úřadu živnostenskému, nebyl však ani magistrát ve své funkci jako orgán místní policie příslušným je vydati, ani stavební sbor — povoláný dle § 11 zák. ze 6. února 1920 č. 116 Sb. judikovati toliko o stížnostech podaných na základě řádu stavebního — resp. v III. instanci zemský správní výbor kompetentní meritorně jím se zabývati.

Z tohoto důvodu, k němuž nss přihlížeti musil z moci úřední, bylo nař. rozhodnutí v základě § 7 zákona o ss zrušiti.

Č. 2532.

Státní úředníci (Slovensko): Bývali zaměstnanci uher-ského soudu, kteří nesložili slib věrnosti čsl. republice a nebyli ani pro-